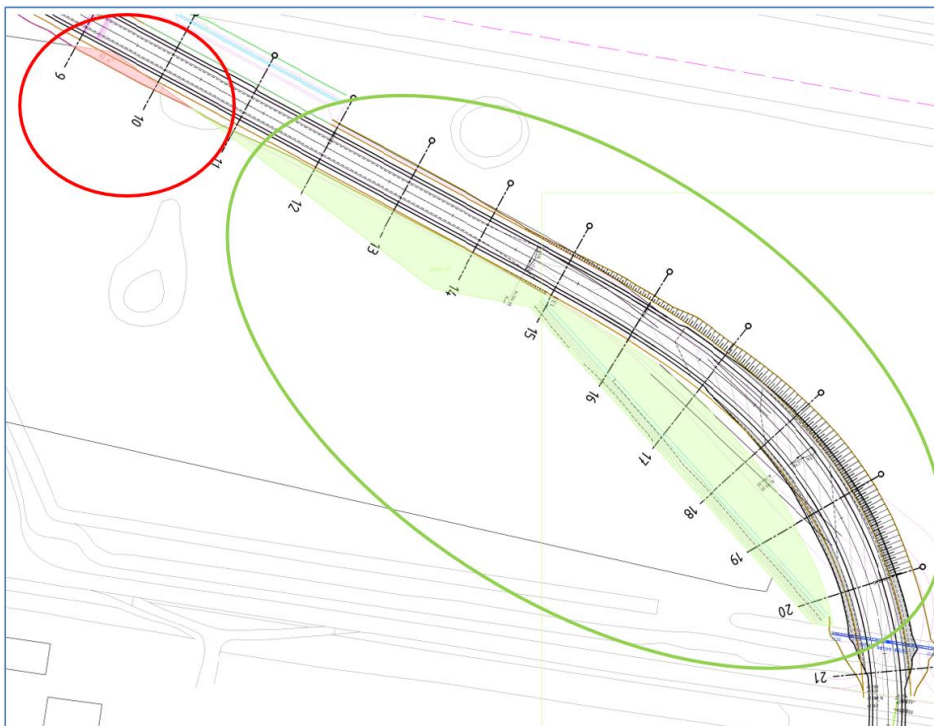

Notitie landschappelijke inpassing tweede ontsluitingsweg Axelse Vlake

1. Aanleiding

North Sea Port legt een tweede ontsluitingsweg aan voor de ontsluiting van de Axelse Vlake, het havengebied bij Terneuzen. De werkgrens van de ontsluitingsweg overlapt met de grens van het NNN-gebied de Groene Knoop. Door de werkstrook, die nodig is bij de aanleg van de weg, vervalt tijdelijk 70m² NNN-gebied. Uiteindelijk wordt in het plan wordt 2422 m² NNN overgecompenseerd, waardoor met de juiste inrichting de wezenlijke kenmerken en waarden van het NNN-gebied blijven gewaarborgd. Uit de natuurtoets blijkt dat er wettelijk geen natuurcompensatie hoeft plaats te vinden voor dit project. Wel vraagt de gemeente Terneuzen om een inpassingsplan van de weg om bij te voegen bij de bestemmingsplanwijziging.

Sweco is gevraagd om een plan op te stellen voor de landschappelijke inpassing van de weg. Het wegontwerp ligt vast zoals de taluds, berm en de watergangen met natuurvriendelijke oevers. Ook is voor het noordelijke deel van de tweede ontsluitingsweg een landschappelijke inpassing ontworpen. Er wordt gestreefd naar een ontwerp waarbij de ecologische impact van het gebied wordt beperkt en de landschappelijke inpassing van de weg een eenheid vormt met andere ontwikkelingen in het havengebied, zoals de inpassing van het noordelijke deel van de ontsluitingsweg.

Overzicht tijdelijk verlies NNN (rood, ca. 70m²) en natuurcompensatie (groen, 2422m²).

Leeswijzer

06-11-2023

Eerst wordt ingegaan op welke uitgangspunten zijn meegenomen bij de landschappelijke inpassing van de weg. Dit wordt gedaan aan de hand van uitgangspunten vanuit het landschap en uitgangspunten vanuit de ecologie. Deze uitgangspunten samen leiden tot het voorstel voor de landschappelijke inpassing van de weg. In het beheerplan wordt beschreven hoe de landschappelijke inpassing moet worden beheerd, zodat de landschappelijke en ecologische doelen worden gehaald en goed zullen functioneren. In de bijlage staat een voorbeeld van het faunaraster en -passage, een plantlijst en de technische tekening en een kaart met daarin de nieuwe NNN-begrenzing.

2. Uitgangspunten voor het ontwerp

Uitgangspunten vanuit het landschap

Ontwikkelingsgeschiedenis

Het gebied was samen met de Westerschelde een groot kweldergebied. Ten noorden van het projectgebied lag de Westerschelde, en vanuit het zuiden ontstond een kwelderachtig landschap.

Vanuit het zuiden werd het gebied geleidelijk ingepolderd. Door dijken aan te brengen slibte steeds weer nieuw land aan, dat later ook zou worden ingepolderd.

Door dreiging van Spaanse invallen werden in het gebied dijken doorgestoken en er ontstonden diepe krekens en geulen, dat een goede barrière vormde voor dreiging vanuit het zuiden. Het land van Axel werd een eiland.

Geleidelijk verzandden de krekens waardoor de barrièrewerking en daarmee de veiligheid afnam. Vanaf de 18e eeuw werd besloten het gebied weer in te polderen. Er werden inundatiesluizen aangebracht om bij oorlogsdreiging het gebied weer te inunderen. Hiermee werden de polders ten zuiden van Axel onderdeel van een waterlinie.

Rond 1790 werd de Sasdijk aangelegd met de inundatiesluis Zwartenhoek. Ook werd er een batterij aangelegd om de strategische plek te beveiligen (Batterij Zwartenhoek).

De functie van de batterij en inundatiesluis kwam te vervallen toen de Fransen in 1794 de Zuidelijke Nederlanden binnenvielen. Uiteindelijk was van de batterij niets meer over.

In de 19e eeuw werd het kanaal Terneuzen - Gent gegraven. In de regio ontwikkelde geleidelijk steeds meer industrie en glastuinbouw.

Tot 2000 was het gebied in gebruik door de landbouw. Met het uitbreiden van haven van Terneuzen werd het gebied geleidelijk omgevormd tot industriegebied (het havenlandschap). Als natuurcompensatie voor de grote kassencomplexen werd rond 2008 de Groene Knoop aangelegd. Rond deze tijd werd Batterij Zwartenhoek gereconstrueerd als onderdeel van natuurgebied dit natuurgebied.

Landschappelijke kenmerken

Het projectgebied karakteriseert zich als een voormalig open polderlandschap (Smits en Koegorsschorrepolder). Door de uitbreiding van de haven, en daarmee industrie, is van het open polderlandschap niets meer over. Aan de

noordzijde van het projectgebied ligt een grootschalig glastuinbouwgebied. In het oosten ligt de Tractaatweg (N62). Het gebied ligt op de beoogde grens van het glastuinbouwgebied naast de Sasdijk. Door de nabijgelegen natuurgebieden, erf- en dijkbeplanting oogt het gebied groen en vrij besloten.

Het landschap heeft verschillende transformaties doorgemaakt. Uit de verschillende perioden zijn alleen Batterij Zwartenhoek en de Sasdijk overgebleven. Vanwege het al ontwikkelde glastuinbouwgebied met natuurcompensatie de Groene Knoop is het logisch om met de inpassing van de weg op deze ontwikkelingen aan te sluiten.

Het projectgebied heeft een vlak maaiveld en de bodem bestaat uit kalkrijke zavel. In het hele gebied geldt grondwatertrap IV (GHW 40–80, GLW > 120). Uiteindelijk sluit de weg aan op de Sasdijk, waardoor een hoogteverschil van ongeveer 1,70m. overbrugt moet worden.

Structuurvisie gemeente Terneuzen

De structuurvisie van de gemeente voorziet in het gebied een west-oost natuurverbinding, zodat de natuurcompensatieprojecten in de omgeving verbonden worden/blijven met het overkoepelende Natuurnetwerk Zeeland en NNN.

Uitgangspunten vanuit de ecologie

NNN

In de directe omgeving van de tweede ontsluitingsweg liggen meerdere NNN-gebieden. Direct ten westen van de weg liggen de Groene Knoop en Westdorpe Noord. Ten zuiden van het gebied Zwartenhoek en ten oosten van het gebied ligt de Zwartenhoeksche Kreek. Door de toekomstige ligging van de weg worden de gebieden ten westen van de weg afgesneden van de gebieden ten oosten. Om deze reden zijn er in het plan maatregelen genomen om de barrièrewerking van de weg te voorkomen.

Groene Knoop

Als natuurcompensatie voor de ontwikkeling van Glastuinbouw Smidsschorrepolder en Autrichepolder is de Groene Knoop ingericht. Het gebied heeft als hoofdfunctie natuur en waterberging, maar heeft ook een recreatieve functie. De Groene Knoop is leefgebied voor de Veldspitsmuis, vleermuizen, Steenuil, Groene specht, Buizerd, Kerkuil, Rugstreeppad. Het is een afwisselend natuurgebied met grazige vegetaties, hagen, bosschages, boomgaard, solitaire bomen, knobbomen, poelen en drinkputten.

De projectgrens van de ontsluitingsweg overlapt voor 70 m² met de Groene Knoop. Hierdoor gaat tijdelijk 70 m² N12.02 Kruiden- en faunairijk grasland verloren. Om de wezenlijke kenmerken en waarden van het NNN-gebied te waarborgen wordt voorgesteld om dit natuurstypen te herstellen.

N12.02 Kruiden- en faunairijk grasland

Goed ontwikkelde N12.02 kruiden- en faunairijk graslanden zijn vegetaties met veel structuurvariatie. Dat betekent dat er afwisseling is van bijvoorbeeld kort en minder kort afgegrasde delen, bloemrijke ruigten, struipaden van vee, kale

plekken, deels wel en deels niet betreden slootkanten, lokaal nattere delen. Daarnaast is er door aanplant idealiter ook sprake van struwelen, solitaire bomen, (knot)bomenrijen, houtwallen, geleidelijke overgangen van grasland naar bos(jes) e.d. Dit is afhankelijk van het type landschap ter plaatse.

Fauna

Ecologen constateren een grote populatie konijnen en er kunnen zwerfende exemplaren van de rugstreeppad in het gebied aangetroffen worden. Ook zijn in het gebied vossen, hermelijnen en bunzing aangetroffen. De nieuwe weg vormt een potentieel gevaar voor overstekend fauna. Temeer omdat de weg tussen twee natuurgebieden inlicht. Om de hoeveelheid verkeersslachtoffers te beperken wordt in het ontwerp voorgesteld om maatregelen te nemen. Dit in de vorm van faunarasters en een faunapassage.

3. Voorstel landschappelijke inpassing

Voor de landschappelijke inpassing van de weg zijn de volgende uitgangspunten gehanteerd:

- Landschappelijke inpassing laten aansluiten bij laatste ontwikkeling havengebied; Groene Knoop en het glastuinbouwgebied.
- Er gaat tijdelijk 70 m² N12.02 kruiden- en faunarijk grasland verloren. Dit natuurdoeltype wordt hersteld om de kenmerken van het gebied te behouden. Maar dit kruiden- en faunarijk grasland kan goed gecombineerd worden met bosschages.
- Soorten laten aansluiten bij de landschappelijke inpassing van het noordelijke deel ontsluitingsweg (Zeeuwse haag).
- Voorkomen barrière-werking van de nieuwe weg voor fauna. Inzetten op west-oost natuurverbinding door het gebied, met faunarasters en een faunapassage.
- Herstellen van de paddenpoel die verloren gaat door het aanleggen van de weg.
- Ophogen taluds met gebiedseigen grond.

Het doel van het ontwerp is om het N12.02 kruiden- en faunarijk grasland in zijn volledigheid te herstellen. Dit betekent dat diversiteit in structuren worden aangebracht met bloemrijkgrasland, bosschages en een paddenpoel. Hierdoor ontstaan structuurverschillen die bijdragen aan de lokale diversiteit en zorgdragen voor een afwisselende landschappelijke inpassing. Er worden maatregelen voorgesteld om fauna-verkeersslachtoffers te voorkomen.

Om floraverversing te voorkomen worden na de werkzaamheden de taluds dun ingezaaid met bermmengsel (B3 0,5 kg / are). Hierdoor krijgen kruiden uit de omgeving de mogelijkheid zich op een natuurlijke manier te vestigen in het gebied. Ook is de verwachting dat de zadenbank aangebracht met de gebiedseigen grond voor een snelle ontwikkeling van de kruiden zorgt. Om deze reden is het belangrijk dat voor de ophoging van de weg wordt gewerkt met gebiedseigen grond.

Op vier plaatsen langs de weg worden bosschages van bosplantsoen voorgesteld. Deze bosschages zijn geïnspireerd op de Zeeuwse Haag. Ze bestaan uit gebiedskarakteristieke heesters met bloei, bessen, gedeeltelijk groenblijvend en een mooie herfstkleur. Dit biedt foerageer- en

schuilmogelijkheden voor kleine zoogdieren en vogels, maar levert ook een afwisselend landschapsbeeld op.

06-11-2023

In het plangebied komt een paddenpoel. De 50 centimeter diepe paddenpoel heeft flauwe taluds. De locatie van deze poel is gekozen zodat de poel enigszins vrij ligt van bosschages en bomen om te voorkomen dat veel blad in de poel belandt.

Langs de weg wordt een faunaraster voorgesteld voor o.a. vossen, hermelijnen en amfibieën. Dit raster voorkomt fauna-verkeersslachtoffers en geleid kleine zoogdieren en amfibieën naar de faunapassage. Er wordt 2,5 meter ruimte vrijgehouden tussen de weg en het raster, waardoor een uniforme wegberm ontstaat langs de weg. Ook blijft de calamiteitenstrook vrij langs de weg, en is de berm gemakkelijk te maaien vanaf de weg.

Waar de nieuwe weg aansluit op de Sasdijk wordt voorgesteld een faunapassage aan te brengen. Hierdoor wordt sluit de passage goed aan op de watergang die dient als (natuurlijke) faunabegeleiding. Door de hoge ligging van de weg volstaat een buis door het talud. Wel dient voor de opening een raster te worden geplaatst die voorkomt dat schapen het terrein kunnen verlaten. In bijlage 2 wordt beschreven hoe de faunaraster en -passage eruitziet.

4. Beheer

In deze paragraaf wordt beschreven hoe het beheer plaatsvindt. In eerste instantie is het beheer erop gericht op het spoedig herstellen van beheertype N12.02. Het doel van het beheer is om de heringerichte gebieden qua natuurwaarde goed te laten aansluiten op het naast gelegen natuurgebied de Groene Knoop.

De functie van het beheertype N12.02 Kruiden- en faunarijk grasland is vooral natuur, waarbij de verkeersveiligheid niet negatief mag worden beïnvloed. Beheermomenten worden zodanig gepland dat flora en fauna zo min mogelijk te verstoord wordt. Ook door de werkzaamheden te laten plaatsvinden volgens het ecologisch werkprotocol van de Flora en Faunawet.

Met het beheer hoeft geen rekening te worden gehouden met de "Distelverordening" van de provincie Zeeland, omdat er geen akkerbouwgebieden liggen binnen een straal van 30 meter.

Hieronder wordt een overzicht weergegeven met daarin de beheermomenten per beheertype. Vervolgens wordt per beheertype beschreven hoe het beheer plaatsvindt. De verantwoordelijkheid voor het beheer van het natuurgebied en de bermen ligt bij North Sea Port. Het beheer van de weg is niet in deze notitie opgenomen.

	januari	februari	maart	april	mei	juni	juli	augustus	september	oktober	november	december
Kruidenrijk grasland (bermen)						Maaien en afvoeren				Maaien en afvoeren		
Kruidenrijk grasland (binnen NNN)						Begrazen met schapen (lage begrazingsdichtheid)						
Watergangen									Maaien en afvoeren			
Boschages						Uitmaaien onkruid (1e 5 jaar)				Uitmaaien onkruid (1e 5 jaar)		
Paddenpoel									Maaien en afvoeren (1x / 5 jaar)			
Wildraster en faunapassage						Controleren en repareren raster en verwijderen obstakels faunapassage						

Schema beheermomenten per beheertype

Kruidenrijk grasland

In het ontwerp wordt ervan uitgegaan dat zaad kiemt uit de gebiedseigen grond en door natuurlijke ontwikkeling. De eerste twee jaar na aanleg levert de bodem nog stikstof na, waardoor in deze periode het beheer erop gericht is de bodem te verschromen. Vervolgens richt het onderhoud zich op het behouden van deze schrale omstandigheden en waar nodig deze verder te versterken.

Wegbermen

De wegbermen dienen twee keer per jaar gemaaid te worden en afgevoerd. De eerste maaironde vindt plaats eind juni. De tweede maaironde in de maand oktober. Het maaisel dient afgevoerd te worden. Omdat de wegbermen vanaf de weg beheerd worden maakt de zwaarte van het materieel niet uit.

Gebied binnen het wildraster

Het kruidenrijk grasland binnen het wildraster wordt beweide door schapen. Door begrazing ontstaan afwisselend begraasde delen die goed aansluiten bij het natuurdoeltype N12.02 kruiden- en faunarijk grasland. De begrazingsdichtheid van 0,1 tot 0,5 schapen per hectare volstaat voor het behalen van de natuurdoelen. Te hoge begrazingsdruk leidt tot korte vegetatie met weinig structuurverschillen. Dit moet worden vermeden.

Er dient geen bemesting te worden aangebracht op het kruidenrijk grasland. Opslag door bomen dient bestreden te worden door opslag jaarlijks te verwijderen.

Watergangen

Direct langs de weg liggen watergangen ten behoeve van de afwatering van de weg. Naast deze functie hebben de watergangen ook een ecologische functie. De natuurvriendelijke oevers tot 2,5 meter van de waterkant worden beheerd als kruidenrijkgrasland.

De watergangen dienen jaarlijks te worden gemaaid om doorstroming en waterberging te garanderen. Het maaisel van de oeverplanten uit de watergang moet worden verwijderd en afgevoerd. Eens per 7 tot 15 jaar dienen de watergangen te worden gebaggerd. Het vrijgekomen materiaal, zoals baggerspecie en plantresten, moeten worden afgevoerd.

Werkzaamheden dienen te worden uitgevoerd volgens het ecologisch werkprotocol. Controleer de watergangen op de aanwezigheid van broedvogels voor de start van de werkzaamheden. Onderhoud aan de watergangen vindt plaats in de periode tussen 15 augustus – 15 oktober.

Bosplantsoen

Langs de nieuwe weg wordt op vier plaatsen bosplantsoen aangebracht. Er wordt onderscheid gemaakt tussen het beheer tijdens de eerste 5 jaar en het beheer daarna.

Beheer de eerste 5 jaar

Door het kleinere aanplantformaat, als bosplantsoen, is het beheer in de eerste 5 jaar relatief intensief. In de eerste jaren dient de omgeving van de jonge aanplant onkruid vrijgehouden te worden, zodat de struiken niet worden overwoekerd. Het uitmaaïen van de onkruiden volstaat. Dit dient twee keer per jaar te worden uitgevoerd in eind juni en oktober. Er wordt een natuurlijke groei van de struiken nagestreefd. Dit maakt het snoeien van de struiken onnodig. Wel dient jaarlijks natuurlijk opslag van bomen uit de omgeving te worden verwijderd.

Om te voorkomen het bosplantsoen wordt aangevreten door schapen dienen de rasters rond de beplanting jaarlijks te worden gecontroleerd en indien nodig te worden gerepareerd.

Bij aanplant dient de bodem onder het bosplantsoen te worden verbeterd door het toevoegen van compost. Dit maakt de jonge aanplant minder gevoelig voor droogte. Bij langdurig droge perioden moet water worden gegeven aan de struiken.

Jaarlijks wordt het bosplantsoen gecontroleerd op uitval. Bij meer dan 50% uitval dient inboet plaats te vinden.

Beheer na 5 jaar

Na 5 jaar is het bosplantsoen voldoende ontwikkeld waardoor het verwijderen van ruigtekruiden niet meer nodig is. Wel dient jaarlijks natuurlijk opslag van bomen te worden verwijderd en afgevoerd. Snoeien is niet nodig.

Om te voorkomen het bosplantsoen wordt aangevreten door schapen dienen de rasters rond de beplanting jaarlijks te worden gecontroleerd en waar nodig gerepareerd.

Paddenpoel

In het plan voegen we een paddenpoel toe die door de aanleg van de weg verloren gaat. Door de omliggende bosschages en ondiepte van de poel wordt verwacht dat deze snel dichtgroeit met moerasplanten. Om dit te voorkomen wordt voorgesteld om de paddenpoel eens per 5 jaar te baggeren en daarmee begroeiing te verwijderen. Voorkom dat de paddenpoel gelijk wordt gebaggerd met naastgelegen poelen, zodat er vluchtmogelijkheden overblijven voor fauna.

Bagger de paddenpoel in de periode tussen 15 augustus – 15 oktober. Dit is laat genoeg zodat eventuele watervogels zijn uitgebroed, maar vroeg genoeg dat amfibieën nog niet verschuilen in de bodem. De baggerspecie moet worden afgevoerd. Verder dient de paddenpoel zo veel mogelijk met rust te worden gelaten.

De werkzaamheden dienen te worden uitgevoerd volgens het ecologisch werkprotocol.

06-11-2023

Wildraster en faunapassage

Langs de weg wordt een wildraster aangebracht om te voorkomen dat wild, zoals de vos, hermelijn en wezel, worden aangereden. Jaarlijks dient het wildraster te worden gecontroleerd op defecten. Indien nodig worden deze gerepareerd met vergelijkbaar materiaal.

Jaarlijks dient de faunapassage te worden gecontroleerd of de openingen vrij zijn en de tunnel begaanbaar. Indien nodig dienen obstakels, zoals begroeiing of takken te worden verwijderd.

4. Afsluiting

Met de landschappelijke inpassing van de tweede ontsluitingsweg van de Axelse Vlake wordt recht gedaan aan de lokale flora en fauna en landschappelijke waarden. Het tijdelijke verlies van 70 m² NNN-gebied wordt ruimschoots gecompenseerd met kwalitatief goede N12.02 kruiden- en faunarijk grasland. Hiermee waarborgt het ontwerp de wezenlijke kenmerken van het gebied. De inpassing voorkomt de ecologische barrièrewerking van de weg door het toevoegen van faunarasters en een faunapassage.

Het ontwerp past binnen de totale inpassing van de tweede ontsluitingsweg. De toegepaste soorten komen overeen met de andere inpassing, waardoor een eenduidige uitstraling ontstaat over de totale lengte van de weg.

Bijlage 1: Plantlijst

Bijlage 2: Voorbeeld faunaraster en -passage

Bijlage 3: Technische tekening

Bijlage 4: Overzichtskaart NNN-begrenzing

(bijlagen zijn ook als losse PDF's bijgevoegd)

BIJLAGE 1: PLANTLIJST AXELSE VLAKTE

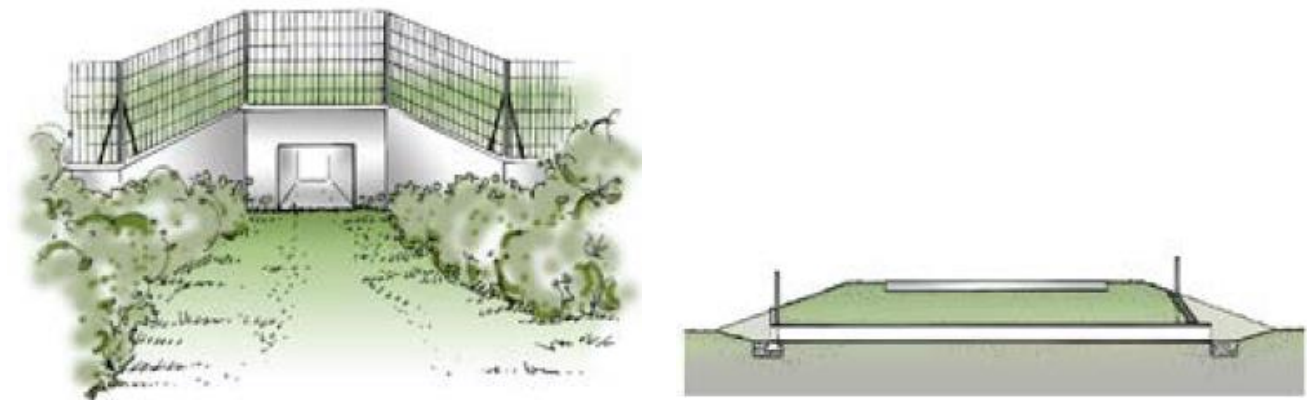
Plantlijst 2e ontsluitingsweg Axelse Vlake	Ned	St/m²	% per stuk % per m2	Oppervlakte m²	Hoeveelheid st	Levermaat	Opmerking
Latijns							
BOSPLANTSOEN O.B.V ZEEUWSE HAAG							
Ligustrum vulgare	Wilde liguster		1	103,75	103,75	100/125cm, w.g.	
Crataegus monogyna	Eensijlige meidoorn		1	103,75	103,75	100/125cm, w.g.	
Prunus spinosa	Sleedoorn		1	103,75	103,75	100/125cm, w.g.	
Viburnum opulus	Gelderse roos		1	103,75	103,75	100/125cm, w.g.	
Acer campestre	Veldsboorn		1	103,75	103,75	100/125cm, w.g.	
Rosa carina	Hondsroos		3	103,75	311,25	60/100cm, w.g.	
KRUIDENRIJK GRASLAND		Gram per m2			Gram	KG zaden	
B3 Bermmengsel			5	8820	44100	44	Inzaaien op gebiedseigen grond
Uitgangspunten:							
Bosplantsoen groepsgewijs gemengd							
Bosplantsoen verschillende soorten willekeurig gemengd							
Afstand bosplantsoen tot wildraaster is 2 meter							
Bermmengsel inzaaien op gebiedseigen grond							

BIJLAGE 2: VOORBEELD FAUNARASTER EN -PASSAGE

Voor meer informatie zie: Leidraad faunavoorzieningen bij infrastructuur 2021, Rijkswaterstaat 2021

Faunapassage

Kleine faunatunnels zijn buizen of rechthoekige, droge duikers die zijn bedoeld voor kleine tot middelgrote landgebonden diersoorten, maar Incidenteel gebruik door amfibieën en reptielen is ook bekend. Een kleine faunatunnel wordt ook vaak kleinwildtunnel, dassentunnel, bevertunnel of faunabuis genoemd, afhankelijk van eventuele specifieke doelsoorten. Kleine faunatunnels kunnen tijdens de aanleg of verbreding van een weg worden aangelegd, maar ook onder bestaande wegen worden geperst. Voor de optimale verhouding van afmetingen voor regelmatig tot frequent gebruik ('ideaalsituatie' = aanbevolen) geldt de openheidformule $H \times B / L = 1$, waarbij hoogte (H) de afstand vanaf de bodem tot de bovenkant van de tunnel is; B = breedte van de tunnel, L = lengte van de tunnel. Kleine faunatunnels bestaan meestal uit beton, staal of kunststof (glad of gegolfd). Ronde buizen zijn meestal goedkoper dan rechthoekige duikers en kunnen vaak gemakkelijk onder een bestaande weg worden geperst. Doorpersing is mogelijk tot een diameter van circa 3 meter. Belangrijk is dat er maatregelen worden getroffen zodat schapen uit de schapenweide niet door de tunnel ontsnappen.

Voorbeeld faunapassage (bron: leidraad faunavoorzieningen bij infrastructuur 2021, Rijkswaterstaat)

Faunaraster

Faunarasters worden gebruikt om te voorkomen dat dieren de nieuwe ontsluitingsweg gaan en slachtoffer worden van het verkeer. Ook dienen de faunarasters als geleidende structuur naar de faunapassage die de dieren kunnen gebruiken om de weg alsnog te passeren. In het geval van deze uitwerking gaan we uit van een faunaraster voor vossen, hermelijnen, bunzingen, maar ook de rugstreepdier.

Beschrijving wildraster

In het geval van de tweede ontsluitingsweg wordt voorgesteld om een gecombineerd faunaraster aan te brengen. Deze geleiden zowel middelkleine zoogdieren als amfibieën.

Das, bever, kleine marterachtigen, egel

1,0 meter raster 25,4 mm verticaal en 50,8 mm horizontaal
0,2 m ingraven en 0,3 m haaks omzetten naar de wildzijde.

Amfibieën, reptielen en kleine niet-klimmende zoogdieren

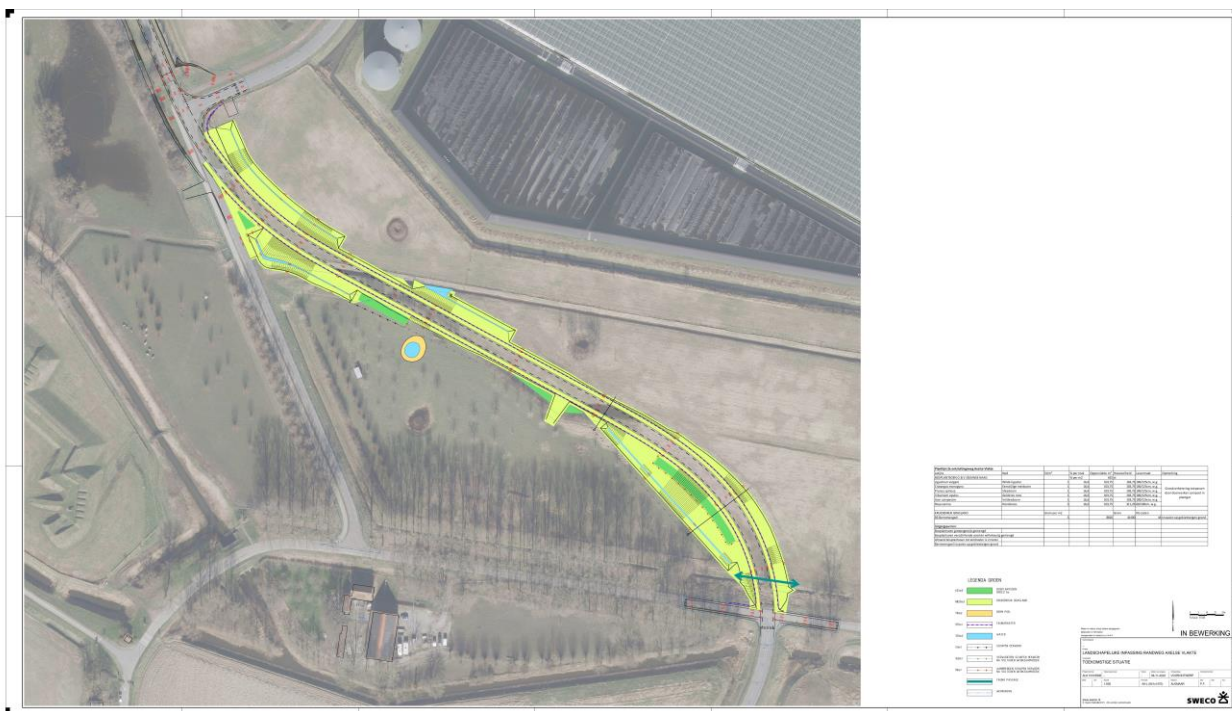
0,4 tot 0,6 meter scherm Dicht en glad 0,1 m ingraven.

Voorbeeld faunaraster (bron: Arfman Hekwerk B.V.)

BIJLAGE 3: TECHNISCHE TEKENING

06-11-2023

BIJLAGE 4: OVERZICHTSKAART NNN-BEGRENZING

06-11-2023

Overzichtskaart nieuwe NNN-begrenzing.

Afname (oranje gebied) = 70 m²

Toename (groen) = 2492 m²